

Fisk, der kan sælges til høje Priser. Fiskerne have endnu den Mening, at dersom den blev fredet, og der ikke længere blev fisket med Snurrevaad og Landgangsvaad, saa vilde Tungen nok udvikle sig igen, og der vilde igen blive godt Tungefiskeri i Vestsørenden. — Det har været udtalt fra forskellige Talere her i Dag, at det vilde blive vanskeligt at faa Fiskerne til at enes om en Lov, at det vil være vanskeligt at faa en Lov i Stand, som alle Fiskerne kunne blive glade ved. Det forholder sig vel nok saa, at Kutterfiskerne holde paa Snurrevaadene, medens Vaadfiskerne ere mod Snurrevaadene, men det vil vistnok være en Nødvendighed at støtte Vaadfiskerne lidt ad Lovgivningens Vej, for ellers ville de komme til at ligge under for Kutterfiskerne. Kutterfiskerne maa jo i Almindelighed fiske ude paa det dybe Vand, men naar f. Eks. Frederikshavnskuttere, de virkelige Fiskekuttere, ikke kunne komme ud paa Grund af uheldigt Vejr, slæbe de langs Kysten med Snurrevaad, og derved ødelægge de Fiskeriet for Vaadfiskerne. Blive Vaadfiskerne ikke bestærkede lidt, ville de blive ødelagte og ikke længere kunne eksistere som Fiskere. Det vil gaa saaledes, at de smaa Fiskere ville blive ødelagte af de store ligejom i det hele taget de smaa Forretninger ødelægges af de store. Jeg tror derfor, at det vil være heldigt, om der bliver truffet nogle Bestemmelser til Bestærmelse af Vaadfiskerne, og jeg vil haabe, at det Udvalg, som bliver nedsat til at behandle denne Sag, vil tage dette Spørgsmaal under grundig Overvejelse.

H. Jørgensen: Det Princip, som ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag, er jo det samme, som ligger til Grund for Loven af 5te April 1888, det Princip nemlig i Hovedsagen at give Frihed i Brugen af de forskellige Fiskeredstaber, men at forhindre, at umoden Fisk føres paa Markedet. Der er næppe heller Tvivl om det rigtige i at basere Fredningen af Fiskebestander hovedsagelig i hvert Fald paa Forbud mod Køb og Salg af Undermaalsfisk, ligejom der sikkert heller næppe blandt Fiskerbefolkningen er eller kan være Tvivl om Nødvendigheden af, at der træffes fredende Bestemmelser, da Fiskeriet i vore Fjorde og Indvande i modsat Fald let vil ophøre. Et Spørgsmaal er det imidlertid dog, om man ikke ved de Bestemmelser, man paa denne Maade træffer, i for høj Grad stader Fiskerne i deres Erhverv. Derfor er man let udsat, idet nemlig Forholdene ved vore Kyster ere højt forskellige. Fiskene i vore Fjorde og Indvande opnaa jo ikke den

Størrelse som ude i det aabne Hav, og ved de Maalebestemmelser, man træffer, kommer man derfor let til at gøre en hel Del af Fiskerbefolkningen Uret. Der er derfor sikkert ogsaa mange Steder ude i Landet, hvor man vil finde, at nærværende Lovforslags § 14 har en uheldig Affattelse. I § 14 bliver jo Mindstemaalene for forskellige Fiskearter fastsatte. Hvis det imidlertid f. Eks. bliver forment Fiskerne at fange eller ilandbringe Tunger, der ikke have en Længde af 11½ Tomme, vil dette let medføre, at man i flere af vore Fjorde, i alt Fald kun rent undtagelsesvis, vil kunne drive dette Fiskeri, idet nemlig Tunger af denne Størrelse meget sjældent findes der. Det samme gælder for Røgvar og Sletvar, Jeg haaber derfor, at Lovforslaget under sin videre Behandling maa undergaa Forandringer med Hensyn til disse Maalebestemmelser. — I § 17 indeholdes en Bestemmelse om, at Fiskeri efter Hummer er forbudt i Kattegat fra den 15de Juli til den 15de September. Denne Bestemmelse, der jo støtter sig til Fiskerikommissionen, er, som flere ærede Talere have gjort opmærksom paa, højt uheldig, idet det bedste Hummerfiskeri netop falder i den sidste Halvdel af Juli Maaned. I øvrigt har Forslaget mange gode Sider, og hertil henregner jeg fornemmelig Forbudet mod Vaadfiskeri i Kattegat og da ganske særlig Forbudet mod Fiskeri med Snurrevaad i den sydlige Del af Kattegat i Maanederne December, Januar og Februar. Bestemmelsen herom anser jeg for at være af overordentlig Betydning; thi disse 3 Maaneder ere Rødspættens bedste Legetid, og ved Fiskeri med Snurrevaad ødelægges man Ynglen. Da tilmed Rødspættens lige som alle andre Fiskearter kun har meget ringe Værdi i Legetiden, er Fiskeriet med Snurrevaad højt uheldigt, i hvert Fald paa de Steder, hvor de legende Rødspætter især opholde sig, saaledes omkring ved Anholt. Derfor er det, som sagt, heldigt, at Lovforslaget indeholder Forbud herimod. § 12 betegner, saa vidt jeg kan skønne, ogsaa et Fremstridt, idet den for Fjorde og mindre Farvande indskrænker Afstanden mellem Bundgarnene, saavel som ogsaa den Afstand, hvori der efter de nugældende Bestemmelser maa fiskes i Nærheden af et Bundgarn. Jeg tror, der meget vel kan taales nogle Lempelser paa dette Punkt. Men naar Spørgsmaalet er om Bundgarn og i det hele taget fasttaeende Redstaber, vilde det dog maaste være rigtigst ved Behandlingen af denne Sag at overveje, om man ikke burde træffe Bestemmelser om Mastebvidden i saadanne fasttaeende Garn i Lighed med,